

Alan M. Dershowitz: Nejnebezpečnější forma současné cenzury pochází od BIGTECH soukromých společností, Nejvyšší soud USA brání První dodatek Ústavy

- CZ24 News | 5. července 2021

USA: Toto soudní rozhodnutí vysílá silnou zprávu, že Nejvyšší soud se stále zabývá ochranou urážlivých výroků, přestože se velcí technologičtí giganti, univerzity a mnoho progresivistů snaží ospravedlnit všudypřítomnou cenzuru názorů, s nimiž nesouhlasí.

Nejnebezpečnější forma současné cenzury nepochází od vlády, ale spíše od soukromých společností, které si samy uzurpovaly právo na cenzuru projevů, s nimiž nesouhlasí. Jinými slovy, to, co zažíváme, není útok na samotný První dodatek Ústavy, ale spíše na kulturu svobody projevu, kterou má První dodatek chránit.

Mnoho těchto institucí dnes již studenty a žadatele trestá za jejich názory zveřejněné v sociálních médiích, když jim bylo tolik jako té roztleskávačce. Přitom takový trest nemusí být vždy založen na neutrálních a objektivních standardech. Je zde tendence ukládat tresty mnohem častěji konzervativním studentům, kteří porušili levicové normy politické korektnosti. A jen zřídka, pokud vůbec, jsou ukládány levicovým studentům, zejména studentům s jinou barvou pleti, kteří činí hluboce urážlivá prohlášení vůči konzervativcům a bílým heterosexuálním mužům. Ústavní dosah Prvního dodatku soukromým institucím takové selektivní tresty umožňuje, ale kultura svobody

projevu to neumožňuje.

V rozhodnutí 8-1 Nejvyšší soud Spojených států amerických připomněl národu – který, jak se zdá, zapomněl na svobodu projevu – důležitost Prvního dodatku.

Soudce Stephen Breyer napsal promyšlený rozsudek, kterým odepřel státním školám pravomoc trestat studenty za něco, co řekli mimo školu. Soudní pojednání se týkalo čtrnáctileté roztleskávačky, která udělala tu chybu, že si kamarádkám, z nichž jedna byla dcerou trenérky, na sociálních sítích nevybíravě postěžovala.

Tento rozsudek nedává studentům právo říkat nebo dělat mimo školu cokoliv, ale týká se pouze případů, kdy jsou studenti školou trestáni za výroky, které jsou obecně chráněny Prvním dodatkem Ústavy a významně nenarušují vzdělávací poslání školy. Toto soudní rozhodnutí se například nevztahuje na šikanu a jiné toxické verbální útoky mající negativní dopad na ostatní studenty.

Význam tohoto soudního rozhodnutí se netýká jen roztleskávačky a jejích pubertáckých gest a slov. Toto soudní rozhodnutí vysílá silnou zprávu, že Nejvyšší soud se stále zabývá ochranou urážlivých výroků, přestože se velcí technologičtí giganti, univerzity a mnoho progresivistů snaží ospravedlnit všudypřítomnou cenzuru názorů, s nimiž nesouhlasí. Běžnou praxí extrémní levice a institucí, které podlézají nejradikálnějším prvkům naší společnosti, nejlépe vystihuje slogan “svoboda projevu pro mě, ale ne pro tebe”.

Ve své nedávné knize *The Case Against the New Censorship: Protecting Free Speech from Big Tech, Progressives and Universities* (Argumenty proti nové cenzuře: Ochrana svobody projevu před velkými technologickými firmami, progresivisty a univerzitami) jsem tvrdil, že nejnebezpečnější forma současné cenzury nepochází od vlády, ale spíše od soukromých společností, které si samy uzurpovaly právo na cenzuru projevů, s nimiž nesouhlasí. Jinými slovy, to, co zažíváme, není útok na samotný První dodatek Ústavy, ale spíše na kulturu svobody projevu, kterou má První dodatek chránit.

Ačkoliv se případ roztleskávačky týkal jedné státní školy, tak jeho důsledky pocítí celá země. Mnoho soukromých univerzit – například Harvard, kde jsem učil 50 let – při každé příležitosti hlasitě prohlašuje, že ačkoliv nejsou technicky vázány Prvním dodatkem, tak se jím striktně řídí. Nyní bude zajímavé sledovat, zda tyto soukromé vysoké školy přestanou své studenty trestat a odmítat uchazeče na základě jejich výroků v sociálních médiích. Mnoho těchto institucí dnes již studenty a žadatele trestá za jejich názory zveřejněné v sociálních médiích, když jim bylo tolik jako té roztleskávačce. Přitom takový trest nemusí být vždy založen na neutrálních a objektivních standardech. Je zde tendence ukládat tresty mnohem častěji konzervativním studentům, kteří porušili levicové normy politické korektnosti. A jen zřídka, pokud vůbec, jsou ukládány levicovým studentům, zejména studentům s jinou barvou pleti, kteří činí hluboce urážlivá prohlášení vůči konzervativcům a bílým heterosexuálním mužům. Ústavní dosah Prvního dodatku soukromým institucím takové selektivní tresty umožňuje, ale kultura svobody projevu to neumožňuje.

Soudce Louis Brandeis před sto lety správně prohlásil: “Vláda je mocný, všudypřítomný učitel...,” k čemuž lze dodat, “a Nejvyšší soud je děkanem.” Když vláda potlačuje svobodu projevu, ostatní instituce se poučí a často vládu napodobují. To platí zejména pro naše státní školy, které, jak zdůraznil soudce Stephen Breyer, vychovávají Američany k tomu, aby se řídili naší Ústavou.

Jako jediný byl překvapivě proti rozsudku soudce Clarence Thomas. Při obraně svobody projevu a dalších základních ústavních hodnot, zejména proti stranickým a selektivním útokům zleva se na něj

lze obvykle spolehnout. Clarence Thomas je ale unikátní osobnost, která interpretuje Ústavu v souladu s tím, co zamýšleli její tvůrci, a proto dospěl k závěru – podle mého chybnému – že tvůrci Ústavy kladli větší důraz na školní kázeň než na svobodu projevu studentů. Důležité však je, že osm soudců – tři liberálové a pět konzervativců – se postavilo na stranu Prvního dodatku proti požadavkům školských úřadů.

Uvidíme, jak tito noví cenzoři na toto nové rozhodnutí Nejvyššího soudu USA zareagují.

Autor: Alan M. Dershowitz je emeritní držitel profesury Felixe Frankfurtera na Harvard Law School, autor knihy *The Case Against the New Censorship: Protecting Free Speech from Big Tech, Progressives and Universities*, (Hot Books, 20. dubna 2021) a spolupracovník Gatestone Institute sponzorovaný Charitativní nadací Jacka Rotha. Na Spotify, Apple a YouTube můžete sledovat jeho nový videokanál “The Dershow”.

Zdroj: cs.gatestoneinstitute